quoted there, *Humboldt*'s *Kawi* Sprache I. p. 32. — E. अप् and धि.

अब्धिकण Tatpur. m. (-णः) Probably an incorrect reading instead of अब्धिकफ q. v. E. अब्धि and कण.

अब्धिकफ Tatpur. m. (-फः) [1]Froth, foam. [2]Cuttle fish bone, the dorsal scale of the cuttle fish (Sepia officinalis); so called because it looks like the froth of the sea; *Ráyamukuta* &c.: अब्धेः कफ इव. Compare समुद्रकफ, अब्धिफेन, अर्णवमल and the following. E. अब्धि and कफ.

अब्धिज Tatpur. 1. m. f. n. (-जः-जा-जम्) Born in or by the ocean.

2. a. m. sing. (-जः) [1]The moon; comp. अब्ज. [2](In mathematical language sometimes used to denote) the numeral *1*. [3]Cuttle fish bone; the same as अब्धिकफ or समुद्रफेन (according to the *Nigh. Prak.*), comp. also अर्णवज. (The meaning 'moon' is not given in the Koshas; but as the word occurs in the second meaning, in a mathematical Index, similarly as अमृतदीधिति, and as the synonymes of चन्द्र q. v. are used likewise so, it seemed to me necessary to infer this mathematical application from the meaning 'moon', which would arise from the etymon of the word in the same way as अब्ज 2. 1. q. v. Comp. also श्वेतधामन् 'moon and cuttle fish bone'.)

b. m. du. (-जौ) A name of the Aświns q. v., these two gods having sprung from the ocean when it was churned for the amṛita.

3. n. (-जम्) Salt (according to the *Nigh. Prak.*).

4. f. (-जा) Spirituous liquor; see सुरा, the latter having come from the ocean when it was churned for the amṛita. E. अब्धि and ज.

अब्धिझष Tatpur. m. (-षः) A sea fish. E. अब्धि and झष.

अब्धिडिण्डिर Tatpur. m. (-रः) Cuttle fish bone; the same as समुद्रफेन or अब्धिकफ q. v., (according to the *Nigh. Prak.*); comp. अब्धिहिण्डीर, and डिण्डिर, डिण्डीर, दिण्डीर, हिण्डिर, हिण्डीर. E. अब्धि and डिण्डिर.

अब्धिद्वीपा Bahuvr. f. (-पा) The earth. E. अब्धि and द्वीपा; lit. 'having islands formed by the ocean'.

अब्धिनगरी Tatpur. f. (-री) The ocean-city, a name of Dwáraká, the capital of Kṛishńa. E. अब्धि and नगरी.

अब्धिनवनीतक Tatpur. m. (-कः) The moon; comp. अब्ज 2. 1. E. अब्धि and नवनीतक.

अब्धिफल Tatpur. n. (-लम्) The name of a fruit, used as a drug; also called समुद्रफल. E. अब्धि and फल.

अब्धिफेन Tatpur. m. (-नः) The same as अब्धिकफ q. v.; comp. समुद्रफेन. E. अब्धि and फेन.

अब्धिमण्डूकी Tatpur. f. (-की) The pearl oyster. E. अब्धि and मण्डूकी.

अब्धिशयन Bahuvr. m. (-नः) A name of Vishńu; (lit. having the ocean for his couch, i. e. sleeping on the ocean at the periods of the destruction and renovation of the world). E. अब्धि and शयन.

अब्धिसार Tatpur. m. (-रः) A jewel, a gem (*Nigh. Prak.* = रत्न). E. अब्धि and सार.

अब्धिहिण्डीर Tatpur. m. (-रः) The same as अब्धिकफ q. v. (according to the *Rájanigh.*); comp. अब्धिडिण्डिर. E. अब्धि and हिण्डीर.

अब्ध्यग्नि Tatpur. m. (-ग्निः) Submarine fire; comp. समुद्रवह्नि. E. अब्धि and अग्नि.

अब्भक्ष Tatpur. 1. m. f. n. (-क्षः-क्षा-क्षम्) Living upon water, i. e. living upon very small diet, half fasting; e. g. in the *Bhágav. Pur.*: स्नात्वानुसवनं तस्मिन्कृत्वा चाग्नीन्यथाविधि। अब्भक्ष उपशान्तात्मा स आस्ते विगतैषणः. Comp. अब्भक्षण and वायुभक्ष, अभक्ष.

2. m. (-क्षः) A snake; (mentioned by *Patanjali* in his introd. to *Páńini* as an instance of an एकपद q. v.: अथवा सन्त्येकपदान्यप्यवधारणानि। तद्यथा। अब्भक्षो वायुभक्ष इति। अप एव भक्षयति वायुमेव भक्षयतीति गम्यते। एवमिहापि सिद्ध एव न साध्य इति). Comp. वायुभक्ष. E. अप् and भक्ष.

अब्भक्षण Tatpur. n. (-णम्) Living upon water, a kind of fasting; e. g. in the *Bhágav. Pur.*: अम्भसा केवलेनाथ करिष्ये व्रतपारणम्। प्राहुरब्भक्षणं विप्रा ह्यशितं नाशितं च तत् (*Śridharasw.*: श्रुतिश्च अपो ऽश्नाति तन्नैवाशितं नैवानशितमिति). E. अप् and भक्षण.

अब्भक्षत्व n. (-त्वम्) The same as अब्भक्षण; e. g. in the *Mitáksh.*: यत्तु वसिष्ठेन मासमब्भक्षत्वमुक्तम् &c. E. अब्भक्ष, taddh. aff. त्व.

अब्भ्र Tatpur. n. (-ब्भ्रम्). More commonly but less correctly written अभ्र q. v.; *Bharatasena*'s *Dwirúpak.*: अभ्रं चाब्भ्रं खमेघयोः; *Purushottama*'s *Dwirúpak.*: अब्भ्रमभ्रमपि ख्यातम्. E. see s. v. अभ्र.

अब्भ्र°. All compounds beginning thus see s. v. अभ्र°.

अब्भ्रक n. (-कम्) More commonly but less correctly written अभ्रक q. v.

अब्भ्रतर n. (-रम्) See अभ्रतर.

अब्भ्रि f. (-ब्भ्रिः) or अब्भ्री f. (-ब्भ्री) See अभ्रि or अभ्री which are the more correct forms of these words; *Bharatasena*'s *Dwirúpak.*: अभ्री स्यादब्भ्रिरभ्रिश्च तथाब्भ्री च समा इमाः. E. see अभ्रि.

अब्भ्रि°. All compounds beginning thus see s. v. अभ्रि°.

अब्भ्रित m. f. n. (-तः-ता-तम्) See अभ्रित.

अब्भ्रिय m. f. n. (-यः-या-यम्) See अभ्रिय.

अब्भ्रीय m. f. n. (-यः-या-यम्) See अभ्रीय.

अब्भ्र्य m. f. n. (-ब्भ्र्यः-ब्भ्र्या-ब्भ्र्यम्) See अभ्र्य.

अब्रह्मचर्य I. Tatpur. n. (-र्यम्) [1]Unchastity. [2]Coition. E. अ neg. and ब्रह्मचर्य.

II. Bahuvr. m. (-र्यः) Unchaste, voluptuous. E. अ priv. and ब्रह्मचर्य.

अब्रह्मचर्यक n. (-कम्) The same as अब्रह्मचर्य I. E. अब्रह्मचर्य I., taddh. aff. कन्.

अब्रह्मण्य Tatpur. 1. m. f. n. (-ण्यः-ण्या-ण्यम्) [1]Not proper or fit for a Bráhmańa (*Halâyudha*: अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ स्याद्ब्रह्मण्यं ब्रह्मणो हितम्). [2]Not well disposed to, hostile to, the Bráhmańas; e. g. in the *Bhágav. Pur.*: शोचत्यश्रुकला साध्वी दुर्भगेवोज्झिताधुना। अब्रह्मण्या नृपव्याजाः शूद्रा भोक्ष्यन्ति मामिति.

2. n. (-ण्यम्) [1]A disgraceful act, a horrible act; e. g. in the *Panchatantra*: नान्दुकस्तारस्वरेण प्रोवाच। भो अब्रह्मण्यमब्रह्मण्यं वर्तते। मम शिशुरनेन चौरेणापहृतः. [2]An exclamation of distress, uttered by a Bráhmańa, answering our: oh, alas! (*Ráyamuk.*, *Bhanúd.* &c. on the *Amarak.*: वधं नार्हतीत्युक्तौ; *Swámin* on the *Amarak.*, *Vallabhag.* on *Hemach.*: वधानर्हस्य ब्राह्मणस्य पूत्करणे; according to this interpretation the word अवध्य, in the explanatory